

Cennet Bahçende Güller Açsın.

Meslek hayatımın en zor kışıydı 2009 yılı. Artvin ilinde sürdürdüğümüz kadastrо çalışmalarında kış şartlarının zorluğu arazi çalışmalarımızı durdurma noktasına getirmişti adeta. Cankurtaran Dağı'ndan gelen mesai arkadaşlarımızın şarampole yuvarlandığı haberi ise buz kestirmişti tüm bedenimizi. Neyse ki can kaybımız yoktu, birkaç kırık ile atlatılmıştı bu elim kaza. Kısa süreli de olsa artık arazi çalışmalarımızı durdurmamız gerektiğini anlamıştık. Öyle de yaptık, nitekim arazi çalışmalarımızı durdurarak büro çalışmalarına yöneldik.

Büro çalışmalarını sürdürdüğümüz 25 Mart Çarşamba günü saat 15.30'da haber bültenlerine düşen son dakika haberinde ise Muhsin Yazıcıoğlu ve beş arkadaşını taşıyan helikopterin Kahramanmaraş mitinginden Yozgat-Yerköy mitingine giderken düştüğünü, düşen helikopterde bulunan haber muhabiri İsmail Güneş'in 112 acil servis ile olan telefon konuşmalarına yer verilmekteydi. Mesleki bilgilerim ışığında ilk aklımdan geçenler, helikopterin GPS sistemi aracılığıyla yer tespitlerinin hemen(Global Positions Sıystems=Küresel Konumlama Sistemi) yapılabilceğı, haber muhabirinin yaşıyor olması ve cep telefonu sinyallerinden ayrıca konumlama tespitlerinin yapılabilcek olmasıydı. Kazanın gündüz vakti olması ve havanın kararmasına kadar olan 3-4 saatlik zaman dilimi içerisinde de kaza mahalline erişimin sağlanabileceğini düşünüyordum. Kazanın mesai arkadaşlarımız gibi kırıklarla atlatılmasını umut ediyordum. Ama öyle olmadı, gelen haberler yer tespitleri yapılamadığı yönündeydi. Bu arada haber muhabiri İsmail Güneş 112 acil servis ile altıncı telefon görüşmesini yapıyordu "Hala bulamadınız mı yerimizi, ölmek üzereyim" diyordu sitemkâr sözleriyle. Zaman geçtikçe hava kararıyor ama değişen bir şey olmuyordu, kaza mahalleline bir türlü ulaşamıyordu. Neden diye soruyordum neden? Nerede öğrendiklerimiz? Nerede harita konumlama bilgileri? Nerede teknoloji? Nerede Amerika'nın GPS sistemi nerede, Rusya'nın Glonass sistemi, nerede gözetleme uyduları, nerede insansız hava araçları nerede? Sanki düşen helikopter değil de tüm teknolojik ürünlermiş gibi her biri susmuş, çaresizce ölüm haberleri beklenmeye başlanmıştı adeta.

Saatler geçiyordu gecenin soğuşunda Muhsin başkanın "Üşüyorum" şirinin mısraları dudaklarımda, "Bir coşku var içimde bugün kıpır kıpır, uzak çok uzak bir yerleri özlüyorum... Huzur dolu içimde ben sonsuzluğu düşünüyorum. Ey sonsuzluğun sahibi sana ulaşmak istiyorum durun kapanmayın pencerelerim, güneşimi kapatmayın, beton çok soğuk üşüyorum." Gün ağırdı şehadet şerbeti içmiş, beyaz kar örtüsüyle kefenlenmiş altı yiğit üzerine, haber başlıkları ise hala aynıydı, haber alınmadı, ulaşamadı diye. Tek değişen bir şey vardı geceden sabaha, o da ölenin insanlık olduğuydu.

Kazadan 48 saat sonra helikopterin enkazı ve Muhsin Yazıcıoğlu dâhil altı kişinin naaşı 17 gönüllü civar köylüsü tarafından Keş Dağı Kuru Dere Kanlıçukur mevkiinde bulunmuştu. Enkaz, 48 saat uzman ekiplerce süren arama çalışmalarının yapıldığı bölgenin 115 km uzağındaydı. Kimdi bu kazanın ve bu hatalı konum tespitinin sorumluları düşündük günlerce. Çetin Emeçler, Uğur Mumcular, Bahriye Üçoklar, Adnan Kahveciler, Eşref Bitlisler, Gaffar Okanlar gelip geçti hafızamdan, onların katilleri olan ülke ve vatan düşmanları değil

değil miydi bunlar? Evet onlardı. Cihan Haber Ajansı'nın yayınladığı bazı belgelerde kazadan üç saat sonra iki helikopterin kaza bölgesi yakınına iniŐ yaptığını yönüneydi, bunun doğruluğunun teknolojik imkânlarla mümkün olacağını düşünükçe, bizlerin harita hayattır söylemimizin eksik olduğunu anladım. Dođru olanın ise “ Harita insan elinde hayattır. İnsanlıktan nasibini almamıŐların elinde ise silahtır” demeyi gerektirmektedir.

Muhsin Yazıcıoğlu ve arkadaşlarının 12. seneyi devriyesinde ölkemizin bekasını mukaddes dava saymıŐ, bu kutsal vatan için toprağa düŐmüŐ tüm aziz Őehitlerimizi rahmet, minnet ve özlemle anıyorum. Ruhları Őad, mekânları cennet olsun.

Mukaddes davalarda ölüm bile güzeldir.(*Muhsin YAZICIOĞLU*)